

در حوالی میدان سرخ

در داووس روسی چه گذشت؟

احمدوخشیته

استاد دانشگاه دوستی ملل روسیه

شاید گزاف نباشد اگر مجمع اقتصادی سن پترزبورگ را که به «داووس روسی» نیز شهرت دارد، بزنگاهی برای رقابت روسیه با مجمع جهانی اقتصاد که به اجلاس داووس معروف است، معنا کنیم. رویدادی که ۲۴ سال است هم‌زمان با شب‌های سفید در پایتخت شمالی روسیه یعنی شهر پترزبورگ، با حضور ولادیمیر پوتین برگزار می‌شود. اما با آغاز بحران اوکراین و تحریم‌های گذشته، همواره نگاه به این مجمع سالانه بود تا مقامات ارشد کدام کشورها در شرایطی که آمریکا و متحدانش در ناتو انزوای روسیه را جست‌وجو می‌کنند، در کنار پوتین خواهند نشست.

قطر میهمان ویژه سال ۲۰۲۲ مجمع اقتصادی پترزبورگ بود که چند ماه پس از کارزار اوکراین برگزار شد و سال گذشته نیز امارات و اسمال عمان، بنابراین پیام کاملاً روشن است: کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس که شرکای سنتی ایالات متحده به شمار می‌آیند، اکنون سیاست موازنه مثبت قدرت را دنبال می‌کنند و به شرکای اقتصادی کلیدی روسیه تبدیل شده‌اند؛ تا جایی که جایگاه میهمان ویژه را طی سه سال گذشته به خود اختصاص داده‌اند. اسمال رؤسای جمهور بولیوی و زیمبابوه نیز در روز سوم مجمع که هم‌زمان با سخنرانی پوتین بود، در کنار او نشستند تا سبب شود رئیس‌جمهور روسیه توجهی به گسترش روابط اقتصادی با مناطق مختلف پس از آغاز بحران اوکراین و تحریم‌های بی‌سابقه غرب علیه روسیه داشته باشد و بگوید از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۳ تجارت با کشورهای آسیایی ۶۰ درصد، با کشورهای آفریقایی ۶۹ درصد و آمریکای لاتین ۴۲ درصد افزایش پیدا کرده و البته با خاورمیانه دو برابر شده است.

در این میان، اگر از یک ساعت ابتدایی صحبت‌های پوتین عبور کنیم که بیشتر توجه او به توسعه اقتصادی در روسیه بود و آمارهایی از جمله اینکه مصرف گوشت در روسیه دو برابر میانگین جهانی است یا بی‌کاری در روسیه در ماه آوریل به ۲.۶ درصد کاهش یافته است، آنچه بازتاب‌گسترده‌ای در رسانه‌های جهان پیدا کرد، قسمتی بود که او به پرشش سرگنی کاراکانوف، مدیر علمی دانشکده اقتصاد و سیاست جهانی مدرسه عالی اقتصاد، درباره موضوع اوکراین و احتمال استفاده از تسلیحات هسته‌ای در واکنش به مجوز ناتو برای استفاده کیف از تسلیحات غربی برای حمله به خاک روسیه پاسخ داد. پاسخی که البته سایه‌روشنی را پیش‌روی غرب قرار داد. او از یک طرف تأکید کرد که روسیه با همه جنگ نخواهد بود، از یک سو از بی‌وزی در اوکراین اطمینان داد و از سوی دیگر بر آمادگی روسیه برای مذاکره تأکید داشت؛ البته مذاکره‌ای که در فرمت اختراعات کسی به گفته او نباشد و بر اساس واقعیت‌های جدید در ادامه مذاکرات استانبول باشد.

در ادامه این سایه‌روشن، از یک سو گفت که دکترین هسته‌ای روسیه یک ابزار زنده است و می‌توان تغییراتی در آن ایجاد کرد و البته در ادامه افزود که استفاده روسیه از تسلیحات هسته‌ای، تنها در موارد استثنایی امکان‌پذیر است و این موارد هنوز رخ نداده‌اند. در میان این صحبت‌ها، پوتین همچنین یادآور شد که برخلاف فدراسیون روسیه و ایالات متحده، اروپا در برابر حملات هسته‌ای بی‌دفاع است و ابزار امیدواری کرد که کار به تبادل حملات هسته‌ای نرسد. بنابراین او یک پیام بسیار شفاف را به اروپا مخابره کرد که در مقابل ارسال تسلیحات به اوکراین یا هدف حمله به خاک روسیه، خویش‌نماری کند تا کار به واکنش تلافی‌جویانه روسیه نرسد که در این صورت تردید وجود دارد که آمریکا خود را درگیر جنگ با سلاح‌های هسته‌ای استراتژیک کند.

تقریباً یک ساعت پایانی صحبت‌های پوتین در نشست مجمع عمومی که نزدیک به سه ساعت و نیم به طول انجامید، درباره همین موضوعات بود. به باور من او خواست این سیگنال را مخابره کند که اگر غرب در تصمیمات خود با خرد رفتار کند و به خطوط قرمز پایبند باشد، روسیه نیز متقابلاً پایبند است؛ به‌خصوص آنجا که گفت تصمیمات بر اساس تصمیمات از وضعیت است و تحویل احتمالی تسلیحات روسی به مخالفان غربی از فردا انجام نخواهد شد. درواقع می‌توان این‌طور نتیجه‌گرفت که اگر غرب، کیف را از استفاده از سلاح‌های غربی برای حمله به خاک روسیه منع کند، روسیه نیز به مخالفان غرب تسلیحات ارسال نمی‌کند. موضوعی که در مورد سلاح‌های هسته‌ای نیز بار دیگر در پایان گفت؛ اینکه روسیه در زمانی که شخصیت روسی وجود دارد، برای بی‌وزی به سلاح‌های هسته‌ای نیاز ندارد.

بیست‌وچهارمین مجمع اقتصادی سن پترزبورگ، اسمال با شعار «پایه جهان چندقطبی، شکل‌گیری نقاط رشد جدید است» کار خود را به پایان رساند و از ایران اگرچه قرار بود همچون سال‌ گذشته مهرداد بذریاش شرکت کند، اما او به سخنرانی آنلاین در نشست وزرای بریکس اکتفا کرد و به نظر می‌رسد برنامه‌ریزی‌های انتخاباتی در اولویت بیشتری برای وزیر-راه در پایان دولت سیزدهم بود که سبب شدف فرصت مذاکرات و دیدارها در حاشیه مجمع را از دست بدهد.

آکهی فقدان مدرک موقت تحصیلی مدرک کارشناسی اینجانب لیلاصدیقی فرزندمراد به شماره شناسنامه۹۵۹۷۶۸۹۰۳۹۵۰ صادره از نهاونددر مقطع کارشناسی رشته معماری صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب به شماره۱۱/۰۸-۱۱/۳۱۷۷۴مفقودگردیده است وفاقداعتبارمی باشد. ازباینده تقاضا میشود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی:تهران-خیابان کریم خان زند-خیابان ایرانشهرشمالی-نیش آذرشهر پلاک ۲۰۹ و یکا پدستی ۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.

فر احوان ثبت نام کاندیداهای انتخابات هیات مدیره و بازرس انجمن علمی شنوایی شناسی ایران به شماره ثبت ۱۹۸۰۵ و شناسه ملی ۱۰۳۱۲۵۴۵۴
احتراما به اطلاع تمامی اعضای محترم بیوسنه انجمن علمی شنوایی شناسی می رساند با توجه به برگزاری انتخابات الکترونیک هیات مدیره و بازرس جدید انجمن در مهر ۱۴۰۳ از اعضای محترم بیوسنه که متقاضی کاندیداتوری هیات مدیره و بازرس انجمن می باشند دعوت به عمل می آید تا فرم های لازم جهت ثبت نام را که به ایشان ایمیل گردیده و قابل دسترسی در فضای مجازی و وب سایت مربوط انجمن نیز می باشد را ضمن تکمیل به همراه سایر مدارک در خواستی از روز دوشنبه ۱۴۰۳/۳/۲۱ لغایت روز شنبه ۱۴۰۳/۴/۹ به دبیرخانه انجمن به آدرس: *info@iranaudiology.ir ارسال فرمایند.

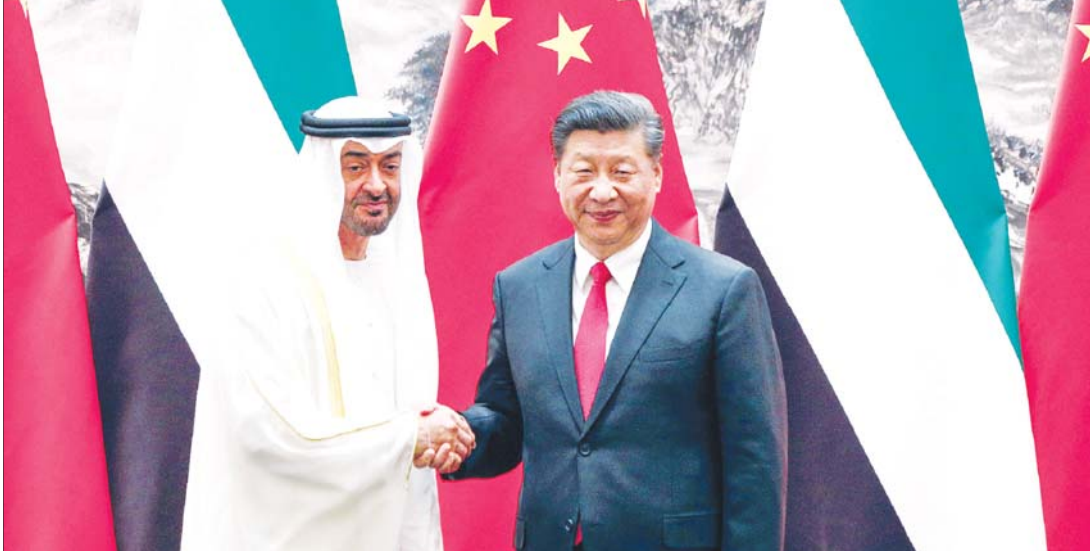
هیات مدیره و کمیته انتخابات انجمن علمی شنوایی شناسی ایران

با وجود اعتراض رسمی جمهوری اسلامی ایران و

احضار سفیر چین در موضوع تأیید این کشور بر ادعای امارات متحده عربی درباره جزایر ایرانی، سخنگوی وزارت خارجه چین موضع کشورش در این اختلاف را «موضوعی ثابت» توصیف کرد و از طرفین خواست که اختلافات خود را از طریق گفت‌وگو و رایزنی حل کنند؛ در تحلیل این شیوه مواجهه نکاتی شایان توجه است:

۱- منافع ملی عنصری مادی و معنایی دارد؛ برخلاف عناصر معنایی که چیستی آن می‌تواند موضوع تفسیر و اختلاف باشد، ابعاد مادی منافع ملی که آشکارا در پیوند با ژئوپلیتیک و مؤلفه‌های برسرآزنده دولت قرار دارد، قابل تفسیر یا انکار نیست و تمامیت ارضی مهم‌ترین مؤلفه مادی در منافع ملی است. سرزمین یکی از اجزای اصلی تشکیل‌دهنده دولت و روابط بر سر آن حاصل جمع جبری صفر یعنی برد و باخت است؛ به عبارت ساده‌تر کاسته‌شدن از سرزمین من به معنای افزوده‌شدن به سرزمین دیگری است و بالعکس. پس عملاً هیچ کارگزار دولتی نیست که بتواند آن را بی‌اهمیت جلوه دهد و از این بابت تأکید است که ناتوانی در صیانت از آن، موضوع فشار افکار عمومی قرار می‌گیرد. ما ایرانیان بیش از ۲۰۰ هزار شهید و ۳۰۰ هزار جانباز و هزینه‌ای بالغ بر یک هزار میلیارد دلار –به قیمت امروز- در جنگ هشت‌ساله با عراق را تنها با این افتخار توجیه می‌کنیم که اجازه ندادیم «یک وجب از خاک» این سرزمین به دیگری شود.

۲- میان شکیبکان دولت و آگاهان به تاریخ و سیاست ایران، اجماع نظر نسبی درخصوص ضرورت و کارآمدی رویکرد «موازنه» در سیاست خارجی ایران وجود دارد. موازنه حاصل رسوب تجربیات تاریخی ایرانیان، میل فرهنگی آنان به استقلال و نیز اقتضای ژئوپلیتیک ایران است «موازنه منفی» اگرچه بیشترین نزدیکی را با اراده تاریخی ایرانیان داشت اما به دلیل عدم تناسب با اقتضات ژئوپلیتیک ایران همواره ناکام ماند و تجربه نض بی‌طرفی ایران در دو جنگ جهانی و نیز پایان تراژیک دولت محمد مصدق گواه آن است؛ درحالی‌که «موازنه مثبت فعالانه» بیش از دو دهه سیاست خارجی موفق‌ی را برای پهلوی دوم به دنبال داشت. «نه شرقی، نه غربی» به‌عنوان الگوی عملی سیاست‌گذاری خارجی پس از انقلاب که درون‌داد گفت‌مان «ملی‌گرای مدرن» بر ساختار معنایی انقلاب اسلامی بود، به نوعی همان «موازنه منفی» بود که در عدم تعهد و نفی سلطه‌پذیری در اصول ۱۵۲ و ۱۵۳ قانون اساسی نمود یافت. اما این رویکرد مترقی و برگرفته از اراده عمومی ایرانیان، در سه دهه اخیر با رویکرد نامتوازن «نگاه به شرق» عمیقاً، به انحراف کشیده شده است. «نه» در نه شرقی نه غربی، نه به معنای ضدیت و دشمنی بلکه صرفاً ناظر بر «نفی سلطه» بود، اما نه شرقی نه غربی به سمت اتحاد با شرق برای ضدیت با غرب چرخید و برخلاف اصول مطرح قانون اساسی به معاهده امنیتی شانکهای با قدرت‌های بزرگ شرق پیوست و توافقات ۲۰ ساله و ۲۵ساله با روسیه و چین امضا کرد. روح‌اله رضضانی، استاد فقید و برجسته سیاست خارجی ایران، هدف غایی سیاست خارجی ایران پس از انقلاب را

چین؛ جزایر سه‌گانه و تایوان

غلامرضا حداد

عضویت علمی دانشگاه

نیل به «آزادی عمل» توصیف می‌کرد. اما اکنون آزادی عمل کارگزار سیاست خارجی ایران به‌کمترین حد ممکن –حتی کمتر از زمان اشغال ایران در خلال جنگ دوم که هوشمندی کارگزار سیاست خارجی ایران باعث شد با تکیه بر سیاست موازنه، تمامیت ارضی حفظ شود- تنزل یافته؛ به نحوی‌که از انجام هرگونه اقدام عملی و مؤثر در مقابل بازگرائی که منافع ملی ایران را تهدید می‌کنند، عاجز مانده است. و اکنون ایران به نقطه‌ای رسیده که جهان به معنای واقعی از این کشور «استقلال» یافته است؛ ما در سیاست منطقه‌ای و بین‌المللی، بازیگر نیستیم.

۳- حجم تجارت غیرنفتی چین و امارات در ۲۰۲۳ به بالغ بر ۸۱ میلیارد دلار رسید اما تجارت غیرنفتی چین با ایران در همین سال با کاهش شش‌درصدی تنها ۱۴ و نیم میلیارد دلار بوده است. سهم سید نفتی چین از خلیج فارس ۴۰ درصد است که در آن به ترتیب عربستان، عراق و امارات بیشترین سهم را دارند، اما آمارهای غیررسمی با توجه به محدودیت‌های ناشی از تحریم نفتی، سهم ایران از سید نفتی چین را زیر یک درصد ارزیابی می‌کنند؛ درحالی‌که چین خریدار غیررسمی بیش از ۹۰ درصد نفت تولیدی یا به عبارت بهتر تنها مشتری نفت ایران است. بسیاری از این قبیل آمارها گواهی بر شکل‌گیری «وابستگی نامتقارن» در روابط چین و ایران و در کنار شکل‌گیری «وابستگی متقابل» در روابط چین و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس هستند. بر اساس گزارش‌ها، نفت ایران به صورت قاچاق و غیررسمی، عمدتاً روی دریا، با تخفیف بین ۱۵ تا ۳۰ درصد و در قالب تهاتر اعتباری یعنی نفت در برابر کالای چینی فروخته می‌شود. در قالب توافق همکاری ۲۵ساله بنا بر این بود که چین سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیارد دلاری مشخصاً با ۲۷۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در صنایع مرتبط با نفت و گاز ایران داشته باشد تا در ادامه بتواند نفت و گاز تولیدی را با تخفیف مشخصی نسبت به قیمت جهانی از ایران خریداری کند، اما چین بدون نیاز به یک دلار سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز ایران اکنون از چنین تخفیفی بهره‌مند است. چین در پنج سال منتهی به ۲۰۲۲ بیش از ۴۴ میلیارد دلار در صنایع نفت و گاز خاورمیانه سرمایه‌گذاری کرده است که در این میان سهم عربستان ۱۲.۳ میلیارد، سهم عراق ۱۰.۵ میلیارد و سهم امارات متحده ۱۰ میلیارد دلار بوده، اما سهم ایران در این دوره بسیار ناچیز ارزیابی شده است و بیشترین میزان سرمایه‌گذاری چین در صنایع نفت و گاز ایران به سال‌های برجامی ۲۰۱۳-۲۰۱۷ با رقمی نزدیک به ۲.۵ میلیارد دلار بازمی‌گردد. بر اساس گزارش رئیس

کل سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های فنی و اقتصادی در بهمن‌ماه سال گذشته، سرمایه‌گذاری چین در یک سال با رشدی ۱۰برابری به سه میلیارد دلار رسیده است و با فرض تداوم چنین میزانی باید انتظار داشت تعهد چین برای ۴۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در توافق ۲۵ساله، ۱۳۳ سال به طول بینجامد. این اعداد به روشنی نشان می‌دهند که چرا چین از مواضع امارات علیه ایران حمایت می‌کند؛ وابستگی نامتقارن، ایران را در مقابل چین ناتوان کرده است و فقدان ابزارهای قدرتی که بتواند طیفی از هزینه‌ها را به طرف مقابل تحمیل کند، آزادی عمل در سیاست خارجی را از ایران گرفته است.

۴- آنچه آزادی عمل کارگزار سیاست خارجی را محدود کرده است صرفاً محدودیت در منابع نیست، بلکه انحصار سیاست‌گذاری خارجی نزد گروه‌هایی است که منافع خود را به «نگاه به شرق» گره زده‌اند. اما موفقیت در سیاست خارجی بیش از وابستگی به منابع، نتیجه فن و هنر استفاده از هزینه از فرصت‌هاست. در فقره موضع چین در قبال جزایر ایرانی، فرصت «عمل متقابل» برای ایران فراهم است. «عمل متقابل» کنشی مشروع و متعارف در سیاست بین‌الملل است که هم در موازین حقوق بین‌المللی به رسمیت شناخته شده و هم در عرف دیپلماتیک اقدامی مرسوم است. حاکمیت ایران بر جزایر ایرانی امری تحقق‌یافته است اما چین درخصوص تایوان که دارای سرزمین، جمعیت و حکومتی مستقل است و حاکمیتی عملی دارد –اگرچه حاکمیت تأسیسی که ناشی از اعطا و شناسایی دیگران است همچنان در تعلیق است- ادعایی سیاسی دارد و در مقابل هرگونه مداخله طرف ثالث واکنش‌های تند و تهدیدآمیز در پیش می‌گیرد، مثلاً در واکنش به دیدار نانسی پلوسی –رئیس وقت مجلس نمایندگان آمریکا- از تایوان در سال ۲۰۲۲ رزمایش بزرگی را با محاصره کامل تایوان و انجام آزمایش‌های موشکی به راه انداخت یا در واکنش به تسف

رئیس‌جمهور تایوان به آمریکا و ملاقات با کوین مک‌کارتی، رئیس مجلس نمایندگان، مانور نظامی سه‌روزه‌ای را در اطراف جزایر تایوان به انجام رساند. اختلاف ایران و امارات مدامی که اختلافی میان طرفین باشد، مسئله‌ای متعارف است، اما ورود طرف‌های ثالث ماهیت این اختلاف ارضی را تغییر اساسی می‌دهد که نیازمند مواجهه‌های جدی است. در چنین وضعیتی وزارت خارجه ایران می‌تواند برای تحقق استقلال و آزادی عمل خود در راستای منافع ملی، در بنیانه‌ای رسمی از حق استقلال تایوان و حق شهروندان تایوانی در تعیین سرنوشت خود حمایتی حقوقی اعلام کند و در عملی متقابل، «از طرفین بخواهد که اختلافات خود را از طریق گفت‌وگو و رایزنی حل کنند».

به این ترتیب دولت کمونیست چین خواهد فهمید کسی که در خانه‌ای شیشه‌ای ساکن است نباید به دیگران سنگ پرتاب کند. تردیدی نیست که این اقدام با چنان حمایت داخلی از جانب ملت ایران و چه‌بسا برخی بازیگران مهم بین‌المللی همراه خواهد شد که دستاورد آن به مراتب از حمایت‌نم‌یند و استثمراگراییانه چینی‌ها ارزشمندتر خواهد بود.

کاهش سرمایه‌گذاری چین در اروپا

کارشناسان می‌گویند چین در تأمین مالی دچار مشکل شده و سعی دارد در بحبوحه جنگ تجاری با غرب، در کشورهای دوست سرمایه‌گذاری کند. سرمایه‌گذاری چین در اروپا در سال گذشته به کمترین میزان در ۱۳ سال اخیر رسیده است. بر اساس گزارش سالانه گروه رودیوم و اندیشکده آلمانی مؤسسه مطالعات چین مرکاتور که در ششم ژوئن منتشر شد، سرمایه‌گذاری مستقیم چین در اروپا در سال ۲۰۲۳ تنها ۶.۸ میلیارد یورو بوده که ۳۰۰ میلیون یورو کمتر از سال پیش است. این رقم از سال ۲۰۱۰ تاکنون به کمترین میزان در ۱۳ سال اخیر رسیده است. این گزارش نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری مستقیم چین در اروپا، به‌ویژه ۲۷ کشور اتحادیه اروپا و بریتانیا، در سال ۲۰۱۶ به ۴۷.۵ میلیارد یورو رسیده و از آن زمان سیر نزولی پیدا کرده است. قبل از شروع همه‌گیری کووید۱۹ در سال ۲۰۱۹، ارزش سرمایه‌گذاری چین در اروپا به ۱۴.۲ میلیارد یورو می‌رسید، اما در سال ۲۰۲۳ به ۶.۸ میلیارد یورو کاهش یافت که ۱۵ درصد با نقطه اوج خود فاصله داشت. چونگ چی تونگ، دستیار پژوهشی در مؤسسه تحقیقات دفاع و امنیت ملی تایوان، می‌گوید: «آمار سرمایه‌گذاری از این حکایت دارد که اوضاع اقتصادی چین بسیار وخیم است. اقتصاد چین از سال ۲۰۲۳ رو به وخامت رفت. نرخ رشد رسمی تولید ناخالص داخلی حدود پنج درصد است، اما اوضاع بسیار وخیم است و وضعیت صادرات این کشور نیز تعریف چندانی ندارد. از این‌رو، میزان سرمایه‌گذاری خارجی چین نیز رو به کاهش است». وانگ گو چن، کارشناس اقتصادی در تایوان، به ایک‌تایمز گفت: «امکانات مالی چین در حال حاضر محدود است و دولت کسری فراوانی دارد. از این‌رو، بخش عمده پول شرکت‌های دولتی خارج از کشور به سرزمین اصلی بازگردانده می‌شود. اوضاع اقتصاد داخلی خوب نیست و دست چین برای توسعه اقتصاد در خارج از کشور بسته است». بر اساس این گزارش، در سال ۲۰۲۳، ۶۹ درصد از سرمایه‌گذاری‌های چین در اروپا به خودروهای برقی اختصاص داشت که نسبت به نرخ ۴۱درصدی سال ۲۰۲۲ جهش درخور توجهی داشته است. درعین حال، اختلاف تجاری اتحادیه اروپا و چین بر سر خودروهای برقی ارزان قیمت چینی‌که روانه بازار اروپا شده‌اند، شدت گرفته است. اتحادیه اروپا در اکتبر ۲۰۲۳ درباره خودروسازان برقی چین که از رژیم کمونیستی چین یارانه می‌گیرند، شروع به تحقیق کرد و وضع تعرفه را در دستور کار خود قرار داد. وانگ گفت: «خودروسازی مهم‌ترین صنعت اروپاست. اعطای یارانه به خودروهای برقی و قیمت‌شکنی گسترده چین قطعا باعث بروز مناقشات تجاری بین این کشور و اروپا خواهد شد». ۴۴ درصد از کل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین در اروپا در سال ۲۰۲۳ به مجارستان اختصاص داشت که نسبت به نرخ ۲۱.۳درصدی سال ۲۰۲۲ افزایش یافته است. این افزایش عمدتاً از سرمایه‌گذاری کاتمپت و هوایو کبالت در کارخانه‌های باتری‌سازی برای خودروهای برقی نشئت می‌گیرد که ارزش آن به ۸.۷ میلیارد یورو می‌سد.

گزارش

بایدن: پوتین در اوکراین متوقف نمی‌شود

رئیس‌جمهوری آمریکا بار دیگر ضمن تأکید بر تعهد کشورش بر حمایت از کی‌یف در نبرد علیه متجاوزان روس، هشدار داد که بلندپروازی‌های پوتین به اوکراین محدود نخواهد شد. جو بایدن که برای شرکت در مراسم هشتادمین سالگرد پیاده‌سازی نیروهای متفقین در سواحل نرماندی به فرانسه سفر کرده است، پس از ملاقات و گفت‌وگو با امانوئل مکرون در پاریس هشدار داد: «پوتین در اوکراین متوقف نمی‌شود».

بایدن در همین زمینه به خبرنگاران گفت: «تمام اروپا در معرض تهدید روسیه قرار دارد اما ما اجازه نمی‌دهیم خطری متوجه کشورها شود». رئیس‌جمهوری ایالات متحده در ادامه تعهد کشورش در قبال اوکراین را یادآور شد و افزود: «ایالات متحده با قدرت در کنار اوکراین ایستاده است».

امانوئل مکرون پس از این ملاقات در حضور خبرنگاران به جو بایدن گفت: «از شما سیاست‌گزارم آقای رئیس‌جمهور که رئیس‌جمهور قدرتمندترین کشور جهان هستید اما این کار را با وفاداری شریکی که اروپایی‌ها را دوست دارد و به آنها احترام می‌گذار، انجام می‌دهید».

جو بایدن و امانوئل مکرون در پاریس با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین که از میهمان‌های هشتادمین سالگرد پیاده‌سازی نیروهای متفقین در سواحل نرماندی بود، دیدار و حمایت خود را از آرمان اوکراین در دفاع برابر تهاجم نظامی ارتش روسیه اعلام کردند.

آن‌ها در حمایت کشورهایشان از اوکراین و مخالفت با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، همسو هستند و «نقشه راه» مشترک این دو رئیس‌جمهوری تعهد به حمایت از تلاش‌ها برای استفاده از دارایی‌های مسدودشده روسیه برای کمک به کی‌یف است.

بهره‌برداری از سود دارایی‌های روسیه باعث تکرانی برخی کشورها شده است، اما یک مقام خزانه‌داری ایالات متحده گفت واشنگتن و شریکیش در گروه ۷ در حال پیشرفت درباره این موضوع هستند.

بایدن در پاریس با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین، دیدار کرد و از تأخیر چندماهه کنگره آمریکا در تصویب آخرین کمک‌های نظامی عذرخواهی کرد. از دیگر مواردی که در سفر دولتی بایدن به فرانسه بررسی شد، مسائل تجاری بین فرانسه و ایالات متحده بود.

بایدن همچنین نسبت به ضرورت حفظ دموکراسی آمریکایی هشدار داد و شباهت‌هایی را بین جنگ دوم جهانی و حمله روسیه به اوکراین ترسیم کرد. رئیس ۸۱ساله کاخ سفید قرار است اواخر اسامال در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا با دونالد ترامپ، سلف و جدی‌ترین رقیب جمهوری خواه خود، مبارزه کند.

تحلیلگران بر این باورند که رقابت انتخاباتی دو نامزد مطرح دموکرات و جمهوری‌خواه در ماه نوامبر آینده، آزمون سختی برای دموکراسی آمریکا خواهد بود. دونالد ترامپ پیش‌تر بارها عدم علاقه خود را به سازمان‌های بین‌المللی ازجمله پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو، به رخ متحدان کشورش کشیده است.

جو بایدن اما در جریان سفر خود به فرانسه تأکید کرد: «ما بار دیگر به جهان نشان دادیم که متحدان از چه قدرتی برخوردارند و وقتی در کنار هم ایستاده‌ایم، چه کاره‌ایی می‌توانیم انجام دهیم».